

Закон за покритите облигации

УКАЗ № 92

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за покритите облигации, приет от 47-ото Народно събрание на 16 март 2022 г.

Издаден в София на 22 март 2022 г.

Президент на Републиката: **Румен Радев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Надежда Йорданова**

ЗАКОН за покритите облигации

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда условията и реда за издаването, структурните характеристики и публичния надзор на покритите облигации, както и изискванията за публичното оповестяване на информация по отношение на покрити облигации, когато емитентът е банка, получила лиценз за банкова дейност по Закона за кредитните институции.

(2) Публичният надзор на покритите облигации се осъществява от Българската народна банка (БНБ) по реда на този закон и нормативните актове по прилагането му.

Чл. 2. Покритите облигации са дългови ценни книжа, емитирани в съответствие с този закон или в съответствие с националното законодателство на друга държава членка за транспониране на Директива (ЕС) 2019/2162 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС (ОВ, L 328/29 от 18 декември 2019 г.), които са обезпечени с активи, служещи за удовлетворяване на инвеститорите в покритите облигации в качеството им на привилегировани кредитори.

Глава втора

ПУЛ НА ПОКРИТИЕТО

Раздел I

Допустими активи

Чл. 3. (1) Покритите облигации са обезпечени с активи на банката емитент, които представляват:

1. допустими активи съгласно чл. 129, параграф 1, ал. 1, букви „а“, „б“ и „г“ – „ж“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 575/2013“;

2. допустими активи съгласно чл. 129, параграф 1, ал. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Активите, посочени във всяка от буквите на чл. 129, параграф 1, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, образуват отделен вид активи от покритието.

(3) По отношение на активите, които могат да служат за обезпечение на покритите облигации, следва да са изпълнени изискванията на чл. 129, параграф 1а – 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) Покритите облигации могат да бъдат обезпечени и с вътрешно емитирани покрити облигации по чл. 11, ал. 1 в случаите и при условията, посочени в раздел III от тази глава.

(5) Материалните активи, служещи за обезпечение на активите от покритието, посочени в ал. 1, т. 1, следва да бъдат въведени в експлоатация и да притежават всички необходими разрешения и регистрации за надлежната им експлоатация, както и да отговарят на следните изисквания:

1. да са налице общоприети методи за извършване на оценка на тяхната стойност;

2. по отношение на недвижимите имоти, актовете, с които се прехвърля правото на собственост или с които се учредява, прехвърля, изменя или прекратява друго вещно право върху недвижими имоти, както и актовете, с които се признават такива права, да бъдат вписани в Имотния регистър, съответно, по отношение на корабите, в Общия единен регистър на корабите, плаващи под българско знаме, или в съответния чуждестранен публичен регистър, в който се вписва собствеността и правата по отношение на такива активи, ако за тях се прилага право, различно от българското право.

Чл. 4. (1) Пулът на покритието е съставен от първични активи по чл. 3, ал. 1, т. 1.

(2) В пула на покритието се включват първични активи от един и същ вид. След разрешение от БНБ по реда на глава шеста банката емитент може да включи и друг вид първични активи в пула на покритието, които притежават сходни структурни характеристики, жизнен цикъл и рисков профил с активите по предходното изречение. Размерът на първичните активи е най-малко 85 на сто от размера на главницата на покритите облигации в обращение.

(3) За изпълнението на изискванията за покритие, установени в глава трета, банката емитент може да включи в пула на покритието и спомагателни активи по чл. 3, ал. 1, т. 2, както и видове активи по чл. 3, ал. 1, т. 1, различни от включените по реда на ал. 2. За целите на чл. 27, ал. 1, размерът на спомагателните активи не може да превишава 15 на сто от размера на главницата на покритите облигации в обращение.

Чл. 5. (1) В пула на покритието се включват първични активи, обезпечени с материални активи, служещи за обезпечение, които се намират, съответно са вписани в регистър на територията на страната или на друга държава членка.

(2) В пула на покритието могат да се включват и първични активи, обезпечени с материални активи, служещи за обезпечение, които се намират, съответно са вписани в регистър в трета държава, с която Република България има действащи международни договори за защита на инвестициите и за избягване на двойното данъчно облагане и в която банката емитент или банка, която е част от същата група, е установена, при условие че са спазени изискванията на ал. 3 и 4. Експозицията към такива активи не може да превишава 20 на сто от размера на главницата на покритите облигации в обращение.

(3) Активи по ал. 2 могат да бъдат включени в пула на покритието само ако банката емитент разполага с независимо експертно становище, което потвърждава, че тези активи предлагат ниво на сигурност, сходно с това за материалните активи, служещи за обезпечение, които се намират в държава членка, както и правно становище, че редът за удовлетворяване от тези активи, включително по отношение на приложимите процедури и срокове, е равностоен на реда за удовлетворяване от активи, намиращи се в държава членка.

(4) Банките, емитиращи покрити облигации, в пула на покритието на които се включват активи по ал. 2, приемат правила и процедури, които предвиждат редовни проверки за съответствие на активите в конкретните трети държави с изискванията на този

закон.

Чл. 6. (1) Първичните активи влизат в изчислението на покритието на облигациите със стойността на непогасените им главници, но с не повече от стойността, определена в чл. 129, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) По отношение на материалните активи, служещи за обезпечение, банката емитент използва оценка, която е актуална към датата на включването на обезпечения с тях първични активи в пула на покритието. Актуалната оценка на материалните активи, служещи за обезпечение, не може да е по-висока от тяхната пазарна стойност, съответно ипотечна заемна стойност, когато последната е използвана при отпускане на кредитите, които материалните активи обезпечават.

(3) Оценката по ал. 2 се извършва от независими оценители по чл. 5 от Закона за независимите оценители, които притежават необходимата правоспособност, квалификация и опит за извършване на оценки на съответния тип материални активи, служещи за обезпечение на първични активи, и които не са участвали в процеса по предоставяне на съответните кредити, които ще бъдат включени в пула на покритието. По отношение на активи, намиращи се, съответно вписани в регистър извън територията на Република България, оценката по ал. 2 се извършва от независим оценител, който не е участвал в процеса по предоставяне на съответните кредити и който притежава необходимата правоспособност, квалификация и опит за извършване на оценки на съответния тип активи на територия на съответната държава.

(4) При извършване на оценката по ал. 2 независимият оценител не взема предвид спекулативни елементи и документираща стойността на материалните активи, служещи за обезпечение, по прозрачен и ясен начин. Българската народна банка може да определи с наредба допълнителни изисквания относно методиката и начина на извършване на оценката, както и методологията относно изчисляване на съотношението между размера на кредита и стойността на обезпечението (LTV).

Чл. 7. Последващо наблюдение на стойността на активите, служещи за обезпечение, се извършва поне веднъж годишно по реда на чл. 129, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Българската народна банка може да изиска извършването на преглед и преоценка на материалните активи, служещи за обезпечение, както и, когато прецени, че това е необходимо за защита на интересите на кредиторите по покритите облигации.

Чл. 8. (1) Материалните активи, служещи за обезпечение на първичните активи, се застраховат за всички присъщи рискове и в съответствие с обичайната практика за подобен род активи, за целия срок, в който съответните активи са включени в пула на покритието.

(2) Банките емитенти на покрити облигации приемат вътрешни правила и процедури за постоянен преглед и наблюдение дали застрахователното покритие по ал. 1 продължава да бъде валидно, съответно е надлежно подновено.

(3) Застрахователните суми и предявените застрахователни претенции по сключените застрахователни договори относно активите, служещи за обезпечение на първичните активи, се вписват в подрегистъра за първични активи, воден в регистъра на покритието по чл. 21.

Чл. 9. Банките емитенти на покрити облигации водят надлежна отчетност и документация, доказваща, че кредитните им правила и политики са съобразени с изискванията, посочени в този раздел.

Раздел II

Включване на договори за деривати в пула на покритието

Чл. 10. (1) Договори за деривати могат да бъдат включени в пула на покритието, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. договорите за деривати са сключени при условията на рамков договор за сделки с деривати, който е различен от останалите рамкови договори на банката емитент и е отделен за всяка програма покрити облигации на същата банка или определени емисии от нея, съответно за всяка емисия покрити облигации, която не е част от програмата;

2. договорите за деривати не могат да бъдат прекратени при несъстоятелност или реструктуриране на банката, емитираща покрити облигации, и не са част от нетираща съвкупност, която включва договори за деривати, сключени извън рамковия договор по т. 1;

3. договорите за деривати са предназначени изключително за хеджиране на лихвени и валутни рискове, свързани с активите от покритието, и съдържат разпоредби, които гарантират, че при намаляване на хеджирания риск експозициите по договорите се коригират съответно на намалението, както и че хеджиращата позиция се прекратява или закрива по друг начин, когато хеджираният риск престане да съществува, и

4. договорите за деривати са изпълними в съответствие с техните условия.

(2) Насрещни страни по договори за деривати, включени в пула на покритието, могат да бъдат единствено:

1. Европейската централна банка, централните банки на държави членки и на държави – членки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие;

2. Международната банка за възстановяване и развитие, Европейската инвестиционна банка, Европейската банка за възстановяване и развитие, Европейският инвестиционен фонд, Международната финансова корпорация, както и други международни банки за развитие, които отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 или 2 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

3. кредитни институции, които отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 или 2 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. кредитни институции, които отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 3 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ако банката, емитираща покрити облигации, е получила предварително разрешение от БНБ за това;

5. други насрещни страни, одобрени от БНБ в рамките на производството по глава шеста.

(3) В случай че кредитна институция по ал. 2, т. 3 или 4, която е насрещна страна по договори за деривати, престане да отговаря на приложимите изисквания за кредитно качество, банката емитент изисква от насрещната страна да предостави достатъчно обезпечение под формата на активи по чл. 3, ал. 1, т. 2 за изпълнение на нейните задължения по сключените договори за деривати или предприема други подходящи мерки, за да ограничи ефекта от увеличения кредитен риск вследствие от загубата на кредитно качество. В случай че не бъдат предприети мерки по предходното изречение, банката емитент незабавно престава да използва засегнатите договори за деривати за изпълнение на изискванията за покритие и ликвидност по глава трета и да ги отчита при извършването на стрес тестове в съответствие с чл. 44.

(4) Рамковият договор и договорите за деривати, включително споразуменията относно предоставено обезпечение и други допълнителни споразумения към тях, се доказват в писмена форма на хартиен или друг траен носител. При поискване банката емитент предоставя на БНБ документите по предходното изречение.

Раздел III

Вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации

Чл. 11. (1) Банките могат да издават покрити облигации в резултат на използване на вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации, така че покрити облигации, издадени от банка от дадена група („вътрешно емитирани покрити облигации“), се включват в пула на покритието на покрити облигации, издадени от друга банка, принадлежаща към същата група („външно емитирани покрити облигации“), при условие че са спазени следните изисквания:

1. банката, която издава външно емитираните покрити облигации, е придобила вътрешно емитираните покрити облигации и ги е включила в своя баланс преди или едновременно с включването в пула на покритието на външно емитираните покрити облигации;

2. пътят на покритието на външно емитираните покрити облигации включва единствено вътрешно емитирани покрити облигации, издадени само от една банка в рамките на групата;

3. външно емитираните покрити облигации са издадени с намерението да бъдат продадени на инвеститори, които не са част от групата, към която принадлежи банката емитент;

4. външно емитираните покрити облигации и вътрешно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в момента на емитирането или, в случай на последваща промяна на степента на кредитно качество, на изискванията за степен на кредитно качество 2 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че БНБ разреши въз основа на констатация, че промяната не е резултат от нарушаване на изискванията на този закон за издаването на разрешение за емитиране на покрити облигации;

5. вътрешно емитираните покрити облигации са обезпечени с активи, които отговарят на изискванията на тази глава.

(2) Българската народна банка уведомява Европейския банков орган („ЕБО“) за всяко взето решение по реда на ал. 1, т. 4.

(3) Банката емитент на външно емитирани покрити облигации следва да извърши проверка дали вътрешно емитираните покрити облигации, включително при трансгранични вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации, отговарят на изискванията за допустимост и покритие на този закон, преди да ги включи в пула на покритието.

(4) Проверката по ал. 3 се документира писмено и е част от документите, които следва да бъдат предоставени в производството по глава шеста.

Чл. 12. (1) В случай на трансгранични вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации, при които емитентът на външно емитирани покрити облигации е банка, получила лиценз за банкова дейност по Закона за кредитните институции, вътрешно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за допустимост и покритие на този закон.

(2) В случай на трансгранични вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации, при които емитентът на вътрешно емитирани покрити облигации е банка, получила лиценз за банкова дейност по Закона за кредитните институции, в допълнение към изискванията на този закон, вътрешно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за допустимост, минимално покритие и състав на пула на покритието съгласно законодателството на държавата членка, по силата на което се издават външно емитираните покрити облигации.

Раздел IV Съвместно финансиране

Чл. 13. (1) Банките емитенти могат да издават покрити облигации, обезпечени с допустими активи по чл. 3, ал. 1, иницирани от друга банка и придобити от банката емитент. Банката емитент е длъжна да осигури, че по отношение на придобитите активи са изпълнени изискванията на тази глава и на чл. 49.

(2) Активите, прехвърлени от банка инициатор на банката емитент, се вписват в регистъра на покритието, като се отчитат отделно в съответния подрегистър, в който са вписани.

Чл. 14. Прехвърлянето на активи от банката инициатор на банката емитент може да бъде извършено и по силата на прехвърлителен договор по Закона за договорите за финансово обезпечение. В този случай банката инициатор като обезпечител прехвърля активи на банката емитент като обезпечено лице за обезпечаване на задължението на банката инициатор за връщане на получените от нея суми, съответстващи на определената за нея част от постъпленията от покритите облигации. Срокът на действие на прехвърлителния договор, съответно срокът за връщане на сумата, не може да бъде по-кратък от срока до падеж на покритите облигации, при отчитане на възможност за отсрочване на падежа по чл. 34, като задължението за връщане на сумата не подлежи на предсрочно погасяване на основания, различни от основанията за предсрочно погасяване на задълженията по покритите облигации, предвидени в техните условия.

Чл. 15. При използване на структура за съвместно финансиране в съответствие с този раздел банката емитент носи отговорност за изпълнение на задълженията по покритите облигации в отношенията с кредиторите по покритите облигации.

Раздел V Учредяване на обезпечение върху активите от покритието

Чл. 16. (1) Задълженията по покритите облигации, посочени в чл. 26, ал. 2, се обезпечават с първи по ред особен залог върху съвкупността от вписаните в регистъра на покритието активи от покритието.

(2) Залогът подлежи на вписване в Централния регистър на особените залози освен в случаите по ал. 5. За заложен кредитор се посочва агентът по обезпечението, определен в условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации.

(3) Не подлежи на вписване в Централния регистър на особените залози залог върху отделните активи от покритието. Залогът се счита за учреден върху и противопоставим по отношение на всеки актив от покритието с вписването на залога в Централния регистър на особените залози, съответно с последващото включване на актив в регистъра на покритието, по реда на чл. 23. Член 15 и чл. 20, ал. 2 от Закона за особените залози не се прилагат.

(4) За вписването на залога по ал. 2 се изисква декларация с нотариална заверка на подписите на лицата, които управляват и представляват банката емитент, или на упълномощените от тях лица по чл. 10, ал. 1 от Закона за кредитните институции, в която се заявява, че активите от покритието не са предмет на друг залог, запор или друга тежест, както и че са надлежно вписани в регистъра на покритието при спазване на изискванията на този закон.

(5) Залогът върху безналични вътрешно емитирани покрити облигации по чл. 11, ал. 1, които са включени в пула на покритието на външно емитирани покрити облигации по реда на раздел III, се вписва в Централния регистър на ценни книжа, воден от „Централен депозитар“ – АД, както и когато е приложимо – в съответния централен депозитар на ценни книжа, при който са регистрирани вътрешно емитираните покрити облигации. Алинеи 2 – 4 се прилагат съответно.

(6) Когато учредяването на обезпечение върху някои активи от покритието се урежда от право, различно от българското, банката емитент учредява равностойно на особенния залог първо по ред обезпечение върху тези активи по реда на съответното приложимо право. Банката емитент може да учреди обезпечение по предходното изречение върху някои активи от покритието и когато прецени, че това е необходимо, за да бъде гарантирано правото на кредиторите по покритите облигации на привилегировано удовлетворяване от тези активи.

Чл. 17. Вписаният по реда на този раздел залог върху активите от покритието не подлежи на регистрация или вписване в друг регистър. Член 171 от Закона за задълженията и договорите не се прилага.

Чл. 18. Вписаният по реда на този раздел залог върху активите от покритието има действие спрямо длъжниците по активите от покритието и без да им бъде съобщено за учредяването на залога.

Чл. 19. (1) Активите, вписани в регистъра на покритието, могат да служат за обезпечение единствено на задълженията на банката емитент по покритите облигации, до пълното погасяване на всички задължения по покритите облигации, посочени в чл. 26, ал. 2. Учредяването на друго обезпечение, налагането на запор, учредяването или налагането на друга тежест върху тези активи не могат да се противопоставят на агента по обезпечението и на кредиторите по покритите облигации във връзка с вземанията им по покритите облигации.

(2) Активите, вписани в регистъра на покритието, не могат да бъдат предмет на обезпечителни мерки и изпълнение или да удовлетворяват по друг начин претенции на трети лица, различни от кредиторите по покритите облигации.

Чл. 20. (1) Залогът върху активите от покритието запазва действието си до пълното погасяване на задълженията по покритите облигации, без да е необходимо подновяване на вписването.

(2) Зачиването на вписването на залога става след пълното погасяване на задълженията по покритите облигации с писмено съгласие с нотариална заверка на подписа на агента по обезпечението, съответно на извънредния управител, в случаите по чл. 53, ал. 9.

Раздел VI Регистър на покритието

Чл. 21. (1) Банката емитент на покрити облигации е длъжна да съхранява необходимата документация за всички активи от покритието, както и да води регистър на покритието на издадените от нея покрити облигации.

(2) Отделен регистър на покритието по ал. 1 се води за всяка програма покрити облигации на банката емитент, съответно за всяка емисия покрити облигации, която не е част от програмата. Отделен регистър на покритието може да се води и за една или повече емисии, издадени в рамките на същата програма, когато първичните активи по всяка от тях са от един и същ вид.

Чл. 22. (1) Регистърът на покритието съдържа необходимите идентификационни данни на всички активи от покритието на покритите облигации, за които се води този регистър, включително събираните и съхранявани от банката емитент идентификационни данни за задължените лица по вземанията, представляващи активи от покритието. Регистърът съдържа подрегистри за следните активи:

1. първични активи, включително вземанията по сключени застраховки относно материалните активи, служещи за обезпечение на първичните активи;
2. спомагателни активи;
3. договори за деривати и получените във връзка с тях обезпечения, включени в пула на покритието в съответствие с чл. 10;
4. активи, включени в ликвидния буфер в съответствие с чл. 28;
5. парични постъпления от плащания по или във връзка с активи по т. 1 – 4, извършени след поставяне на покритите облигации под отделно управление в съответствие с глава осма.

(2) При воденето на повече от един регистър на покритието всеки регистър се води по начин, който гарантира, че не е налице смесване на информацията за отделните програми, съответно определени емисии по тях, както и за емисиите, които не са част от програмата.

(3) Банката емитент приема вътрешни правила за съдържанието, извършването на вписванията и отписванията и воденето на регистъра на покритието.

Чл. 23. (1) Банката емитент вписва първоначалния пул на покритието в съответния регистър на покритието по чл. 21, ал. 2 в деня на издаване на покритите облигации. В същия ден банката емитент предоставя на БНБ и на наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен, необходимите данни относно пула на покритието и доказателства за извършването на вписването.

(2) Банката емитент вписва незабавно всички нови активи, които се включват в пула на покритието, в съответния регистър на покритието.

(3) От момента на вписването на актив в регистъра на покритието се счита, че е налице правно валидно и подлежащо на изпълнение включване на този актив в пула на покритието, което е противопоставимо на емитента и на всички трети лица. От момента на вписване в регистъра на покритието на всеки последващо включен актив, той се включва в учредения по реда на чл. 16 залог за обезпечаване на вземанията по задълженията по покритите облигации, без да е необходимо допълнително вписване.

(4) Отписването на актив от регистъра на покритието, включително замяната му с друг актив, който се включва в пула на покритието, се извършва по ред, който е предварително одобрен от наблюдателя на покритието, съответно от БНБ, когато не е назначен наблюдател на покритието. Отписване, извършено в противоречие с предходното изречение, е недействително.

Чл. 24. (1) Достъп до регистъра на покритието имат следните лица:

1. Българската народна банка – за целите на осъществяване на правомощията ѝ като компетентен орган за публичен надзор на покритите облигации и в рамките на обхвата на извършваните проверки;

2. наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен – до регистъра на покритието на покритите облигации, във връзка с които е назначен по реда на глава четвърта;

3. извънредният управител – до регистъра на покритието на покритите облигации, които е назначен да управлява по чл. 51;

4. длъжниците по активите от покритието и третите лица, учредили обезпечение в тяхна полза – само по отношение на информацията дали вземането срещу тях, съответно вземането, което обезпечават, е включено в пула на покритието; при искане от страна на длъжниците по активите от покритието или третите лица, учредили обезпечение в тяхна полза, банката емитент е длъжна да им издаде удостоверение за обстоятелствата по предходното изречение;

5. лицата от персонала на банката емитент и когато и доколкото е необходимо, на банката инициатор, които са оперативно отговорни за поддържането на регистъра на покритието и управлението на покритите облигации;

6. синдикът на банката емитент, само в степента и за целите на провеждане на производството по несъстоятелност, открито върху имуществото на банката емитент;

7. лица, които претендират противопоставими права върху активи от покритието или материални активи, които ги обезпечават, ако предоставят достатъчно доказателства на банката емитент за вероятната основателност на претенцията си, като им се предоставя достъп само по отношение на активите от покритието, за които претендират противопоставими права;

8. одиторите на банката емитент, само в степента и за целите на извършвания от тях одит на финансовите отчети на банката емитент;

9. агентът по обезпечението, във връзка с учредяването и последващото управление на залога върху активите от покритието.

(2) Банката емитент приема вътрешни правила за достъп до регистъра на покритието.

(3) Банката емитент, съответно извънредният управител, са задължени да предоставят информацията на лицата по ал. 1, т. 4, 6 или 7 в срок до три работни дни от подаването на искане от надлежно легитимирано лице. Банката емитент не събира такси за предоставянето на информация по този член. Отказът за предоставяне на информация се мотивира писмено и може да се оспори в 7-дневен срок пред районния съд по седалището на банката емитент. Решението на съда е окончателно.

Чл. 25. Банката емитент приема правила и процедури за обезпечаване на информационната сигурност на регистъра на покритието от нерегламентиран достъп, неоторизирана промяна на данните, загуба на данни и други рискове.

Глава трета

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПОКРИТИЕ, СВРЪХОБЕЗПЕЧЕНОСТ И ЛИКВИДНОСТ

Чл. 26. (1) Покритите облигации по всяко време трябва да отговарят на изискванията за покритие и свръхобезпеченост по тази глава.

(2) Всички настоящи и бъдещи задължения по покритите облигации трябва да бъдат покрити с парични вземания по допустими активи от покритието. Те включват задължения за:

1. плащане на главница по покритите облигации;

2. плащане на лихви и други парични задължения по покритите облигации;

3. изплащане по договори за деривати, включени в пула на покритието в съответствие с чл. 10;

4. покриване на разходите по обслужване и управление на покритите облигации и на активите от покритието в случай на поставяне на покритите облигации под отделно управление в съответствие с глава осма.

(3) При изчисляване на изискването за покритие емитентите могат да представят разходите по ал. 2, т. 4 като обща сума, посочена в условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации. Условието на покритите облигации следва да съдържа подробна информация относно използваните методи и допускания при определяне на сумата по предходното изречение. В случай че тези разходи надхвърлят сумата, посочена в условията на покритите облигации, емитентът е длъжен да изпълнява изискването за покритие въз основа на по-високия размер на разходите.

(4) Изискването за покритие по ал. 2 се изпълнява със следните активи от покритието:

1. първични активи;

2. спомагателни активи;

3. активи, включени в ликвидния буфер в съответствие с чл. 28;

4. парични вземания по договори за деривати, включени в пула на покритието в съответствие с чл. 10.

(5) Активите от покритието по ал. 4 не могат да включват активи, за които се счита, че е настъпило неизпълнение по смисъла на чл. 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) Българската народна банка издава наредба, с която определя изисквания към методиката за изчисляване на размера на задълженията по ал. 2 и на активите от покритието по ал. 4, както и реда и условията за оценяване на задълженията по ал. 2, т. 3 и активите от покритието по ал. 4, т. 4.

Чл. 27. (1) При изпълнение на изискването за покритие по чл. 26, ал. 2 банката емитент осигурява, че по всяко време общият размер на главниците на всички вписани в регистъра на покритието активи от покритието е най-малко равен на общия размер на главницата на покритите облигации в обращение („принцип на номиналната стойност“).

(2) Банката емитент поддържа по всяко време и минимално ниво на свръхобезпеченост от 5 на сто, определено въз основа на принципа на номиналната стойност.

(3) В производството по глава шеста или в рамките на последващия надзор по глава девета БНБ може да определи по-високо минимално ниво на свръхобезпеченост, когато прецени, че нивото по ал. 2 не е достатъчно, за да покрие свързаните с покритите облигации или активите от покритието рискове. Българската народна банка отменя или изменя решението, с което е определено различно ниво на свръхобезпеченост, когато прецени, че причините за вземане на това решение впоследствие са отпаднали или са съществено изменени. Решенията на БНБ по тази алинея се мотивират и се съобщават писмено на емитента и на наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен.

(4) Условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, може да предвиждат по-високо минимално ниво на свръхобезпеченост от нивата, определени съгласно ал. 2 и 3.

(5) Задължителното свръхобезпечение съгласно ал. 2 и 3 и доброволното свръхобезпечение съгласно ал. 4 представляват част от покритието на покритите облигации и могат да бъдат изпълнени с всеки от активите от покритието по чл. 26, ал. 4. Ограничението по чл. 4, ал. 2, изречение второ не се прилага за изпълнението на изискването за свръхобезпеченост.

(6) Условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, съдържа подробна информация относно приложимите нива на задължително свръхобезпечение съгласно ал. 2 и 3 и на доброволно свръхобезпечение съгласно ал. 4. Емитентът информира кредиторите по покритите облигации чрез публикуване на съобщение на интернет страницата си, а в случаите по ал. 4 – и БНБ, незабавно за всяка промяна в приложимите изисквания за свръхобезпечение, настъпила след издаване на покритите облигации.

Чл. 28. (1) Пулът на покритието във всеки един момент включва ликвиден буфер, състоящ се от ликвидни активи, с които може да бъде покрит най-високият нетен изходящ ликвиден поток по покритите облигации за следващите 180 дни. Когато в рамките на същата програма са издадени повече от една емисии покрити облигации, както и когато за повече от една емисия по същата

програмата се води отделен регистър на покритието по чл. 21, ал. 2, изискването за ликвиден буфер се прилага въз основа на сбора от съответния най-висок нетен изходящ ликвиден поток за следващите 180 дни по всяка от тези емисии.

(2) Размерът на нетния изходящ ликвиден поток по покритите облигации за даден ден се определя, като от сумата на всички изходящи потоци от плащания с падеж в този ден по покритите облигации в обращение, включително плащания на лихви и главница, и по договорите за деривати по чл. 10 се извадят входящите потоци от плащания по вземания от активите от покритието с падеж в същия ден. Най-високият нетен изходящ ликвиден поток за 180 дни представлява най-високата стойност, получена при сбора на нетните изходящи ликвидни потоци, определени за всеки пореден ден от периода.

(3) Ликвидният буфер се състои от следните видове ликвидни активи, които се вписват в отделен подрегистър в регистъра на покритието:

1. активи от ниво 1, ниво 2А или ниво 2Б съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ, L 11/1 от 17 януари 2015 г.), които са оценени в съответствие с този Делегиран регламент и които не са емитирани от банката емитент на покритите облигации, от нейното предприятие майка, различно от субект от публичния сектор, което не е кредитна институция, от нейно дъщерно предприятие или друго дъщерно предприятие на нейното предприятие майка или от дружество със специална цел – секюритизация, с което банката емитент има тесни връзки;

2. експозиции към кредитни институции с остатъчен падеж до три месеца, които отговарят на степен на кредитно качество 1 или 2, или краткосрочни депозити с първоначален падеж, който не надхвърля 100 дни, в кредитни институции, които отговарят на степен на кредитно качество 1, 2 или 3, в съответствие с чл. 129, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) Когато условията, съдържащи правата и задълженията по емисия покрити облигации, предвиждат възможност за отсрочване на падежа в съответствие с чл. 34, изискването за ликвиден буфер по отношение на плащането на главница по емисията може да бъде приложено въз основа на падежа на задължението за погасяване на главница, който би се получил при отсрочването му за най-дългия период, предвиден в условията на емисията.

Глава четвърта

НАБЛЮДАТЕЛ НА ПОКРИТИЕТО

Чл. 29. Банката емитент може да назначи наблюдател на покритието на всяка програма за покрити облигации, съответно на всяка емисия, която не е част от програма. В този случай се прилагат разпоредбите на тази глава.

Чл. 30. (1) Наблюдателят на покритието извършва текущо наблюдение на пула на покритието с цел да се осигури:

1. съществуването на активите от покритието, включително вземанията по договори за деривати по чл. 10, съответствието на активите от покритието с изискванията за допустимост, установени в глава втора, както и включването им в регистъра на покритието;

2. спазването от банката емитент на приложимите правила за оценка на активите, обезпечаващи активите от покритието, без да извършва проверка дали определената стойност отговаря на действителната стойност на съответния актив;

3. спазването на изискванията за водене на регистър на покритието по реда на глава втора, раздел VI;

4. изпълнението на изискванията за покритие, включително за минимално ниво на свръхобезпеченост, приложими към покритите облигации съгласно чл. 26 и 27;

5. спазването на изискванията за ликвидност на пула на покритието съгласно чл. 28;

6. спазване на изискванията за отсрочване на падежа на емисия покрити облигации в съответствие с глава пета;

7. наличието на въведените правила и процедури и резултатите от извършени стрес тестове на пула на покритието, както и контрол върху мерките, предприети от банката емитент в резултат на извършени стрес тестове;

8. съответствието на правилата и процедурите за управление на риска и за отчетност на емитента на покритите облигации с приложимите изисквания на глава седма;

9. спазването на другите изисквания към покритите облигации, активите от покритието и дейността на банката емитент по тяхното управление, установени в този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013, нормативните актове по прилагането им и в разрешението на БНБ по глава шеста;

10. спазването на условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, по отношение на които е предвидено наблюдателят на покритието да извършва проверки.

(2) Наблюдателят на покритието има право на свободен, неограничен и навременен достъп до регистъра на покритието, помещенията, счетоводната и друга документация на банката емитент във връзка с пула на покритието. При поискване от наблюдателя на покритието банката емитент е длъжна да му предостави всяка информация, която е необходима за изпълнение на задълженията му по този закон.

(3) До нейното публично оповестяване по приложимия ред или в рамките на доклада по чл. 31, ал. 3 наблюдателят на покритието е длъжен да третира информацията, която му е станала известна при или по повод изпълнение на неговите задължения, в съответствие с приложимите изисквания за запазване на информация, представляваща банкова, търговска или друга защитена от закона или по силата на договор тайна, включително след прекратяване на дейността му като наблюдател на покритието на емисията покрити облигации. Наблюдателят на покритието изпълнява своите задължения в съответствие с приложимите изисквания за защита на личните данни.

Чл. 31. (1) Наблюдателят на покритието уведомява незабавно БНБ писмено за всички станали му известни обстоятелства, които са довели или могат да доведат до:

1. грубо или системно нарушение на нормативните актове, приложими към покритите облигации и дейността на емитента по тяхното управление;

2. съществено нарушение на допълнителни изисквания, дадени от БНБ по чл. 38, ал. 2;

3. неизпълнение на банката емитент на нейно изискуемо задължение за плащане на лихви или главница по покритите облигации или за плащане по договор за деривати, сключен в съответствие с чл. 10, или на друго задължение, предвидено в условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, което не е отстранено в приложимия или в определен от наблюдателя за това срок или чието изпълнение е станало невъзможно;

4. наличие на обстоятелства, които пораждат основателни опасения за непрекъснатостта и надеждността на обслужването на покритите облигации от страна на банката емитент.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя едновременно и на агента по обезпечението, когато е различен от наблюдателя на покритието, както и на управителните и надзорни органи на банката емитент на покритите облигации, освен ако има основателни причини да се предположи, че предоставянето на информацията на банката емитент може да застраши интересите на кредиторите по покритите облигации и упражняването на публичния надзор на покритите облигации от БНБ.

(3) Наблюдателят изготвя поне веднъж годишно писмен доклад за извършените дейности по наблюдение на покритието, в който се представят констатациите за съответствието на пула на покритието с изискванията на този закон и с условията, съдържащи правилата и задълженията по покритите облигации, изпълнението на задълженията на емитента, откритите недостатъци и предприетите мерки за тяхното отстраняване от страна на емитента. Докладът се представя на банката емитент, на БНБ и на агента по обезпечението, когато е различен от наблюдателя на покритието, в срок до 30 дни след края на годината, за която се отнася.

Чл. 32. (1) Наблюдател на покритието може да бъде банка, лицензирана в Република България или в друга държава членка, включително когато е назначена за агент по обезпечението, или одиторско дружество съгласно Закона за независимия финансов одит. Одиторско дружество не може да бъде наблюдател на покритието на покрити облигации, емитирани от банка, на която е било одитор преди изтичането на две години от приключване на одитния ангажимент по чл. 76 от Закона за кредитните институции.

(2) Наблюдател на покритието, член на негов управителен или надзорен орган или друго лице в неговата структура, на което са възложени дейности по наблюдение на покритието, не може да бъде лице, което:

1. има финансови интереси в банката емитент на покрити облигации, различни от тези на вложител;

2. се намира с банката емитент или със свързани с нея лица в отношения, които пораждат основателно съмнение за неговата непристрастност;

3. преди по-малко от три години е било администратор на банката емитент по смисъла на § 1, ал. 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции, служител на банката емитент, пряко ангажиран в процеса по вземане на решения за кредитиране, или член на одитните екипи на одиторските дружества по чл. 76 от Закона за кредитните институции по отношение на банката емитент;